

csillagképnek szokás megfeleltetni. Prudentiára térve, őhöz a Kos, Bika és az Ikrék alatt elnyúló Egy-szarvú csillagkép egyaránt illik - gondoljunk a lábánál pihenő szarvasra. (Tudni való, hogy a ma már bizonyosan nem azonosítható „Szarvas” csillagzatok ezek közül a csillagképek közül kerülhettek ki, illetve az égboltnak ezen a táján voltak találhatóak.) A karjára tekeredő kígyóban, a szarvas ellentétpárjában, illetve a gályatartó halban pedig az átellenben látható ősz kígyós csillagzatokra ismerhetünk: a Kígyóra és a Vízikígyóra (ez utóbbi a „felborult” Keverődényből látszik kiömleni). Fortitudó állatkísérője az orosz-lán, csillagzata és évszaka így nem lehet vita tárgya. De róla tényleg legközelebb.

(Sine morbo VI. évf. 2001/1A tavasz)

* * *

Örmény családi összejövétel

Tavaly, május végén, hosszú idő eltelte után, először tartott családi találkozót Nagybányán a Gyergyó-i eredetű örmény **BOGDÁN** család. A kezdeményező a család egyik fiatal hölgytagja, a Nagybányán lakó Korcsog Annamária gyógyszerésznő, született **Kabdebó** (édesanyja Bogdán lány volt).

Családunkban hagyomány volt a múlt század elejétől a második világháború végéig a havonkénti, de néha még gyakoribb családi összejövétel valamelyik családtagnál Kolozsváron, ahol a család nagy része a városban, vagy annak környékén lakott.

Ezek a szép és nagyon kellemes családi események a kommunizmus uralomrajutásával megszűntek, a család egy része a földbirtokok államosítása után kényszerlakhelyre került, vagy más vidéken próbálta létét biztosítani.

A családi kapcsolatok nem szűntek meg, csak éppen az összejövetelekre nem volt sem alkalom, sem kedv.

Ahhoz viszonyítva, hogy a múlt század negyvenes éveinek végéig a család tagjai szinte egy tömbben, elérhető közelségben laktak, a következő évtizedekben nagyon szétszóródtak, Románián és Magyarországon kívül még az Egyesült Államokba és Ausztráliába is jutott belőlünk. A rendszerváltás után a kapcsolatfelvétel könnyebbé vált, de még így is szinte másfél évtizednek kellett eltelnie, hogy ez az összejövétel létrejöjjön.

Annamária fáradságot és költséget nem kímélve szervezte meg ezt a találkozót, mely egy hétvégén a legteljesebb megelégedéssel zajlott le. Jelen voltak a családból 25-en, és 17-en hiányoztak, részben igazoltan, de igazolatlanul is. A jelenlévők, de a hiányzóak is mindnyájan vallják az örmény eredetet, annak ellenére, hogy házasság révén székely-magyar, szász, sváb, román vér is keveredett az örmény vérhez, de ez nem egyedülálló eset az erdélyi örmények életében.

A jelenlévők szeniorja a most 89 éves **Bogdán István**, a zilahi vágóhíd nyugalmazott igazgatója, aki hála a Fennvalónak jó fizikai erőnlétben és tökéletes szellemi frissességben vett részt a családi összejöveteleken.

A szombat reggeli találkozó után a nagybányai temetőben nyugvó elhunyt családtagok sírjainak felkeresése és koszorúzása következett. Dél felé egyik központi vendéglő különtermében rendezett ebéden, majd utána vacsorán vett részt a népes család, mivel a már hosszú idő óta nem találkozott -mondhatni mind közeli rokonoknak a régi emlékek felelevenítése, és az újabbak megbeszélése meglehetősen sok időt vett igénybe. Jócskán este lett mire az egész társaság nyugovóra tért, de még akkor is az egyes otthonokban éjfélig is folytatódott a beszélgetés.

Másnap reggel, remekül szervezve, mikrobusszal és személygépkocsival kirándulás volt Felsőbányára, a Fernezely-i gyűjtőtóhoz és ennek környékére, majd koradélután visszaérkezve a Nagybányán lakó családtagoknál ebéd, rövid sziesztázás és beszélgetés után a búcsúzás mindég fájdalmas percei következtek.

A más helységeken lakó családtagok, ki-ki hazaindult, de csakis azután, hogy mindannyian ünneplésen megfogadtuk: ha nem is évente, de legalábbis két évente a nagy családi összejövetelet megszervezzük, és lehetőleg azokat is rábírjuk a részvételre, akik ez alkalommal hiányoztak. A mielőbbi viszontlátás reményében búcsúztunk egymástól!

Bogdán Imre Kolozsvár

* * *